

1963-00-00

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Manuskript

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Pierre Boulez
Henning Christiansen

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 8

DOKUMENTINDHOLD

Kunstnerstatement: non-komponist

TRANSSKRIFTION

Forhenværende
tidligere komponist

Hvis man ved komponistens arbejde forstår en skaben, hvor komponisten identificerer sig med værket går ind i og løfter dette i hellig inspiration guddommelig kraft, så er jeg ikke komponist men non-komponist. En non-musikalsk holdning fordrer fortrolighed med den musikalske de musikalske aspekter må med andre ord være uddateret. Det jeg søger er en akcept af de menneskets sociale afhængighed parret med højeste grad af individualitet. Hertil behøver jeg som non-komponist en idé som kan frigøre de af den sociale afhængighed vundne kræfter f.eks. moving (teatervogn) og spørgsmål og svar.

det er op til den enkelte om det skal blive en oplevelse eller ej (i øvrigt holder jeg personligt meget af den aktive non-oplevelse) Eller man kan postulere sandhed og lader andre dissekere den eller opleve den Darmstadt

Jeg var der også i 1962 og det år kulminerede Darmstadt for mig at se. I 63 fik jeg en fornemmelse af at noget er

[s. 2]

Jeg var der også i 62 det år kulminerede Darmstadt for mig og Darmstadt 63 gav mig en fornemmelse af hvad afmagt er. Dog vil jeg absolut ikke betragte Darmstadtkredsen som overføldig idet den har betydet betød det at helt nye kompositoriske principper nyt kompositionsgrundlag undervejs er dukket op f.eks. Den globale komposition (omridskomp.) og parameterudviklingen af stoffet imidlertid er man her (boulez ästetische orientering der neuen musik) kørt fast i æstetiske vurderinger som henter sit bedømmelsesgrundlag fra europæisk kultur og tidligere kunstæstetik de musikalske spændings og afspændingskurver med rødder omkring 1800 tallet.

D.v.s. man er navlebesuende man tror gud minsanten at europæisk kultur i denne 18.talsform skal være i stand til at bane vej for en verdenskultur europæisk dynamisk evne

Johannes
diligere komponist

Hvis man ved komponistens arbejde, forstået en
skaber, hvor komponisten identificerer sig
med værket går ind i og koster dette
i helleg inspiration, guddommeligt kraft, så
er jeg ikke komponist. Min non-komponist.
En non-musikalsk holdning, ja den faktisk
hel med den musikaliske ~~den~~ de musikaliske
aspekter må med andre ord være uelde-
bakteret. Det jeg søger er en aksept af de
menneskelige sociale afhængighed næret med
højeste grad af individualitet. Her til
behøver jeg gøre non-komponist en religi-
øse kan frigøre de af den sociale afhængig-
hed vundne kræfter. (På den måde)
spørgsmål og svar.

det er op til den enkelte om det skal blive
en oplevelse eller ej (isovist holder jeg person-
ligt meget af den aktive non-oplevelse)
eller man kan postulere en sandhed
og lade andre dissekere den eller opleve den.

Darkestuet

Jeg var der også i 1962 og det år kulmin-
erede Darkestuet for mig ad se. J 63 fik jeg
en gennemførelse af ^{hvert} af dem et

(Klaveret),
virkende. Deraf titlen.
Stykket udvikles ikke ud fra et almindeligt partitur, men opstår gennem en række samtidige, musikalske situationer, der skabes og nedbrydes af hver af de medvirkende. Kompositionen er forbi, når hver af de medvirkende er blevet så meget sig selv, at han ophører med at være "individual". I den aktuelle opførelses-situation vil kompositionen udvise både en tilnærmelse til og en afstandtagen fra denne betingelse.

For 2 pianos III (1962).

. . . er en periodisk pulseren mellem aktivitet og ro, mellem artikulation og tavshed.

Pieces with violin (1962/63).

Her optræder to kontrasterende grupper lyd-momenter. Den ene gruppe frembringes af solo-violinen, den anden af forskellige instrumenter i tilslutning til klaveret. Først optræder momenterne adskilt, for under stykkets forløb at slutte sig sammen til mere komplekse strukturer-1. ved associationsdannelse hos tilhøreren,-2. ved en kompositorisk udvikling.

Quartet II (1962/63).

Det kompositoriske materiale består hovedsageligt af meget differentierede artikulationsarter, som er udyndet af de enkelte instrumenters individuelle karakter. Snarere end om intervaller og tonehøjder har det således drejet sig om at opbygge og udvikle komplekse klangfarve-strukturer. Hvor der optræder toner, har disse da også stadigt funktion som klangfarver.

Tidsmæssigt er værket inddelt i 15 afsnit. Et i hvert afsnit forende instrument har til opgave frit at bestemme varigheden for derefter ved bestemte klangtegn at give signal til næste afsnits begyndelse.